

אוירה של עברה

1. תלמוד בבלי מסכת גיטין דף נח/א

אמר רב יהודה אמר רב מאי דכתיב ועשקו גבר וביתו ואיש ונחלתו. מעשה באדם אחד שנתן עיניו באשת רבו ושוליא דגרי הוה פעם אחת הוצרך (רבו) ללות אמר לו שגר אשתך אצלי ואלונה שיגר אשתו אצלו שהה עמה שלשה ימים קדם ובא אצלו אמר לו אשתי ששיגרתני לך היכן היא אמר לו אני פטרתיה לאלתר ושמעתי שהתינוקות נתעללו בה בדרך אמר לו מה אעשה אמר לו אם אתה שומע לעצתי גרשה אמר לו כתובתה מרובה אמר לו אני אלווך ותן לה כתובתה עמד זה וגרשה הלך הוא ונשאה כיון שהגיע זמנו ולא היה לו לפורעו אמר לו בא ועשה עמי בחובך והיו הם יושבים ואוכלים ושותין והוא היה עומד ומשקה עליהן והיו דמעות נושרות מעיניו ונפלות בכוסיהן ועל אותה שעה נתחתם גזר דין ואמרי לה על שתי פתילות בנר אחד:

2. מהרש"א על גיטין נח

ונראה לפרש דללישנא דעל אותה שעה נחתם כו' אפשר דשהה גי' ימים מעיקרא לא עבד עמה עבירה והיתה מותרת לו לאחר שנתגרשה ...

2א. רבי יעקב עמדין חידושי על הש"ס. גחטין נח

...שלא היו חושבים זאת לעוון שאפשר שלא קלקל עמה ואפילו אם גירשה מתחילה ע"מ כן שתנשא לו – מותרת לו ובהתר נשאה... מכאן נראה ברור שיש עוון שאינו מפורש ומבואר בשום מקום והוא חמור מאד ושנאו בעיני המקום יותר מעבירות חמורות להעניש הרבים בעבורו ...

3. תלמוד בבלי מסכת בבא מציעא דף ל/ב

דאמר רבי יוחנן לא חרבה ירושלים אלא על שדנו בה דין תורה.

4. אורות האמונה / פתיחה כללית

האדם צריך להאמין בחייו, להאמין בכחו החמרי ובכחו המוסרי יחד. האמונה היא כוללת הכל כמו האהבה. האמונה בחיים היא ברכת ד' כמו שאי האמונה היא הקללה היותר איומה "ולא תאמין בחיך".

4א. אורות האמונה / כפירה / עמוד 39 / ד

אדם אובד הוא הכופר, חייב אינם חיים. כיון שאין אידיאל במציאות הכללית לפי מעמדו הנפשי, שוב אין אפשרות לזיק של אידיאליות פנימית אמיתית שתהיה מושרשת בקרבו, וחיים בלא אידיאל מושרש בעומקם, הרי הם גרועים מחיי בהמה.

5. ספר חדושי אגודת חלק ראשון עמוד עח - מסכת שבת

שבשעה שבא נחש על חוה. דבר זה בארנו בפ"ק דסוטה (ט' א') כי הנחש בא על חוה שרצה הנחש להמית את האדם שימות אדם וישא את חוה הכל כמו שפרשנו במסכי סוטה דברים גדולים וזה שאמר כאן שבשעה שבא נחש על חוה, שודאי היה הנחש מתחבר אל חוה והיה מטיל זוהמה ותועבה בחוה מביאה זאת אשר הוא חבור שאינו ראוי, ובשביל כך הטיל הנחש זוהמה בחוה. כלל הדבר מפני שהיה לחוה חבור אל הנחש מצד זה בא הזוהמה מן הנחש אל חוה, עד שהגויס כלם הם בעלי זוהמה מצד החבור, אבל ישראל שעמדו על הר סיני פסק זוהמתן, מפני כי כנגד החבור שהיה לחוה אל הנחש היה חבור לישראל עם הש"י, ודבר זה [פסק] זוהמה של נחש שהיה מתחבר אל הנחש:

6. מאמרי הראיה / חלק א / מאורות האמונה

האמונה אינה לא שכל ולא רגש, אלא גילוי עצמי היותר יסודי של מהות הנשמה, שצריך להדריך אותה בתכונתה. וכשאינ משחיתים את דרכה הטבעי לה, איננה צריכה לשום תוכן אחר לסעדה, אלא היא מוצאה בעצמה את הכל. בעת החלש אורה, אז בא השכל והרגש לפנות לפניו דרך. וגם אז צריכה היא לדעת את ערכה, שלא משרתיה השכל והרגש הם הנם עצמותה.

עע

2א. החיד"א, בן יהודע על גיטין נח

ש"ס. על שתי פתילות בנר אחד. פירש רש"י, אשת איש. ומפירושו זה משמע לבחירה, דאיתו איש תלמוד הנגר לא שכב עמה באותם שלשה ימים, אלא המצין עד שנשאה, וכן הבין מהרש"א ז"ל, וחתימת דין היתה על אשר עסק את זה, לקחת אשתו בערמה, והוסיף בחמס להביאו לשדה בפניו ולפני אשתו, להגדיל לערו ולפסוק לו עגמת נפש, אחר אשר עסקו, ושערי דמעה לא נפעלו. ואל תחמה אם זה היה רשע כ"כ, למה לא שכב עמה באותם שלשה ימים, ד"ל היא לא היתה רוצה להבטל לו בעודה ח"א, ולא היה רוצה לאונסה...